

Зверніть увагу на особливості місцевого календаря маркетингових активностей. Інтерес місцевого населення до тих чи інших глобальних свят може сильно варіюватися від країни до країни. Місцеві свята, як правило, впливають на купівельні та поведінкові моделі людей, тому при побудові маркетингової стратегії варто на них орієнтуватися;

Сайт компанії – ключова ланка в пошуку спільної мови зі споживачем. І якісний переклад розмішеного на ньому контенту є обов'язковою вимогою для будь-якого бізнесу. Буде добре, якщо до процесу локалізації вийде залучити носіїв мови або спеціалізовані агентства;

Якщо є ресурси, можна провести пошукову оптимізацію сторінки виходячи зі статистики запитів при пошуку вашої категорії товарів і послуг в даній країні. Як показує практика, простий переклад ключових слів може не збігатися з тими термінами, які використовують місцеві користувачі при пошуку;

При локалізації потрібно звернути увагу на те, які платіжні системи поширені в даній країні, і адаптуватися під них. Це зробить придбання вашого продукту або сервісу зручніше для місцевого населення. Так, наприклад, крім глобально поширених систем Visa і MasterCard, в Китаї поширена система China UnionPay, в Білорусі – Белкарт, в Нідерландах – iDeal, а в Бразилії у населення популярна платіжна система Boletão Bancário.

Не можна гарантувати, що дотримання всіх перерахованих рекомендацій забезпечить 100% -ний успіх при виході компанії на зарубіжні ринки, але вони значно збільшать шанси.

Віктор Матулка

слухач магістерської програми

Тернопільський національний економічний університет

УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ СТРАТЕГІЄЮ ПІДПРИЄМСТВА

Сьогодні практикуючі фахівці все більше визнають доцільність прийняття управлінських рішень на основі показника вартості підприємства. При цьому на практиці часто виникають суперечки з приводу порядку розрахунку такої вартості. При всьому різноманітті методик оцінки, доцільніше буде розраховувати вартість підприємства на підставі узгодження вартостей, визначених двома підходами. Перший підхід відомий як прибутковий, другий – витратний. Особливу увагу слід звернути на порядок оцінки вартості підприємства в рамках витратного підходу. У цьому аспекті доцільніше розглядати вартість підприємства з позиції вартості його потенціалу.

Під потенціалом підприємства слід розуміти невикористані можливості розвитку підприємства. При цьому в технічному і ринковому аспектах потенційні можливості розвитку підприємства доцільно характеризувати інвестиційним потенціалом.

Інвестиційний потенціал підприємства слід розділити на два підвиди:

- 1) потенціал розширення поточної діяльності підприємства;
- 2) інноваційний потенціал [6, с. 65].

Потенціал розширення поточної діяльності – це можливість збільшення масштабів та ефективності поточної фінансово-господарської діяльності за рахунок використання існуючого виробничого потенціалу з урахуванням ринкової затребуваності (ринкового потенціалу) і за допомогою ефективного використання людського потенціалу без застосування значущою інноваційної новизни. При цьому посередником в досягненні збалансованості між використанням виробничого потенціалу і ринковим потенціалом виступає людський капітал та його можливості (людський потенціал).

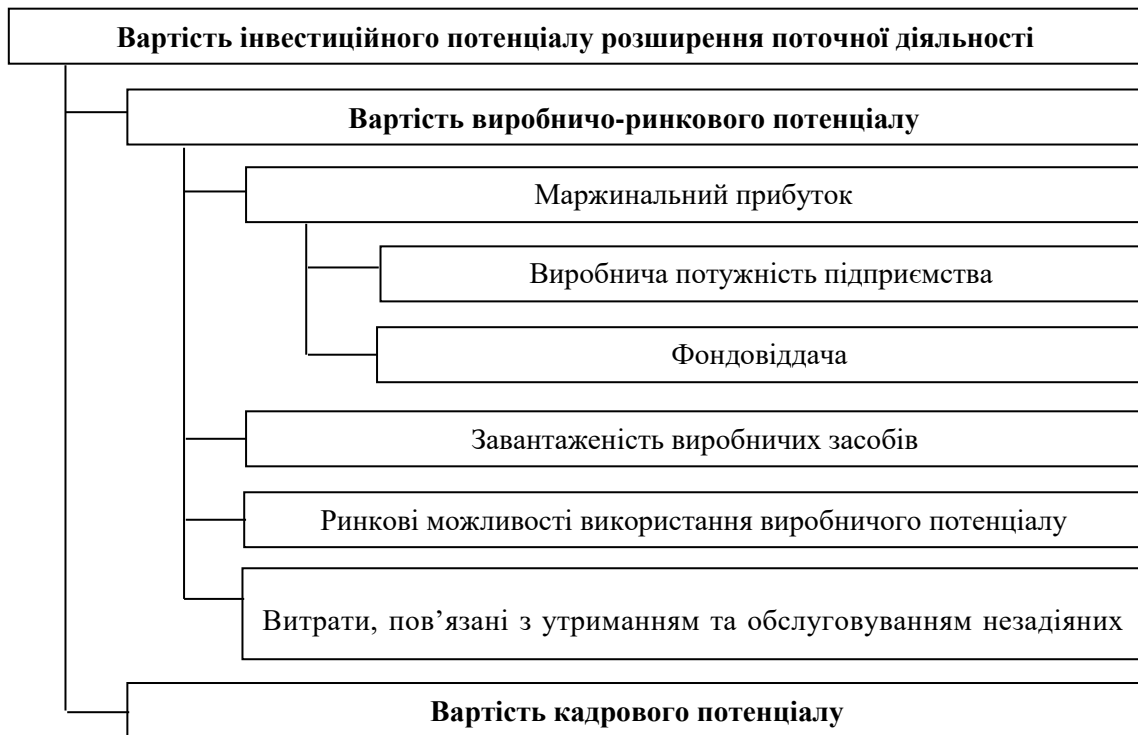

Рис. 1. Факторна модель вартості інвестиційного потенціалу розширення поточної діяльності підприємства

Інноваційний потенціал – це можливість розширення підприємства за рахунок відкриття нових для підприємства напрямів діяльності, збільшення обсягів продажів за рахунок підвищення якості продукції за допомогою застосування нових технологій; зниження виробничих витрат за допомогою застосування нових технологій .

У структурі інноваційного потенціалу вихідною ланкою є людський потенціал, використання якого у цьому контексті означає генерування інноваційних ідей. Виробничий потенціал має забезпечувати можливість реалізації інновацій. Проте при нарощуванні виробничого потенціалу слід також враховувати значимість балансу між його використанням і ринковим потенціалом.

З огляду на тісний взаємозв'язок виробничого потенціалу і можливості його використання з ринкових позицій, при оцінці інвестиційного потенціалу слід оцінювати його складові: виробничо-ринковий потенціал та кадровий потенціал.

Факторна модель вартості інвестиційного потенціалу розширення поточної діяльності представлена на рис. 1.

Під виробничо-ринковим потенціалом варто розуміти можливий випуск конкурентоспроможної продукції певного асортименту при найбільш ефективному використанні виробничих ресурсів і компетенцій (комплекс колективного знання, досвіду і здібностей учасників виробничого процесу) підприємства.

Кадровим потенціалом є інтегровані трудові можливості підприємства, які наявні сьогодні та передбачаються у майбутньому і які характеризуються наявністю кваліфікованого персоналу підприємства, його освітнім та професійно-кваліфікаційним рівнем, іншими якісними характеристиками [4, с. 41].

Таким чином, під інвестиційним потенціалом підприємства варто розуміти організовану сукупність наявних економічних ресурсів та можливість розвитку підприємства, що досягається через реалізацію можливостей мобілізації внутрішніх та зовнішніх інвестиційних коштів для досягнення стратегічних та тактичних цілей підприємства через механізм інвестування.

Список використаних джерел

1. Брич В., Нагара М. Методологічні засади розвитку коучингу в Україні. Україна: аспекти праці. 2009. № 6. С. 18-23.
2. Брич В.Я., Корман М. М. Психологія управління: навч. посіб. К. : Кондор, 2013. 379 с.
3. Бутов А. М. Фінансовий аутсорсинг та його застосування в управлінні діяльністю підприємства Науковий журнал «Причорноморські економічні студії». 2015. Випуск 5. С. 91-95.
4. Економіка праці та соціально-трудова відносини : навч.-метод. посібн. / В. Я. Брич, О. П. Дяків, С. А. Надвиничний [та ін.] ; за ред. Є. П. Качана. Тернопіль : Економічна думка, 2006. 373 с.
5. Єпіфанова І.Ю., Бардадин О.А. Сутність інвестиційного потенціалу підприємства. Інвестиції : практика та досвід. 2017. № 14. С. 39-42.
6. Николаевская О.А. Оценка инвестиционного потенциала промышленного предприятия. Наука и бизнес пути развития. 2013. № 2(20). С. 64-73.
7. Пуцентейло П.Р. Концептуальні засади функціонування м'ясопродуктового підкомплексу в системі АПК України. Вісник Донецького національного університету. Серія В: Економіка і право. 2010. № 1. С.134-138.
8. Пуцентейло П.Р. Формування і розвиток інфраструктури аграрного ринку. АгроІнКом. 2008. № 1-2. С. 9-11.
9. Язлюк Б. Управління диверсифікацією в контексті реалізації інвестиційно-інноваційної стратегії розвитку підприємств. Галицький економічний вісник. 2010. № 4. С. 86-91.
10. Язлюк, Б. О. Фундаментальні та прикладні економічні механізми підприємств при реалізації соціальних інвестицій як основа інноваційного розвитку держави. Економічний аналіз. Тернопіль. 2014. Т. 18, № 2. С. 280-285.

Владислав Мацюк

слухач магістерської програми

Тернопільський національний економічний університет

Ірина Белова

к.е.н., доцент

Тернопільський національний економічний університет

**ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ
ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ**

Результати фундаментальних досліджень українських та зарубіжних вчених однозначно свідчать про те, що процеси економічного росту обумовлюються обсягом і темпами зростання інвестицій, їх структурою та якісними характеристиками. Незважаючи на деяке пожвавлення інвестиційного процесу в Україні, позитивні тенденції в інвестиційній сфері ще не набули сталого характеру. Крім того, в умовах трансформації економічних відносин продовжують діяти чинники, що стримують розвиток інвестиційної діяльності.

Актуальним питанням залучення інвестицій в економіку України і поліпшення її інвестиційного клімату присвячено праці Л. Анчука, І. Бланка, А. Бутнярова, О. Гаврилюка, П. Гайдуцького, Л. Збразької, М. Дацишина, О. Козака, В. Комарова, В. Ланового.

Відповідно до закону України «Про інвестиційну діяльність», інвестиція – це господарська операція, яка передбачає придбання основних засобів, нематеріальних активів, корпоративних прав та цінних паперів в обмін на кошти або майно [10].

Функціонування та подальший розвиток будь-якої соціально-економічної системи значною мірою залежить від раціональної інвестиційної політики. У нинішніх умовах інвестиційна діяльність є головною рушійною силою економічного зростання. Найважливішим завданням інвестиційної політики є активізація інвестиційної діяльності та